

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Tvrriani Societatis Iesv, Aduersùs
Magdeburgenses Centuriatores pro Canonibus
Apostolorum, & Epistolis Decretalibus Pontificum
Apostolicorum, Libri Quinq[ue]**

**Torres, Francisco de
Coloniae, 1573**

VD16 T 1629

Cap. X. Defensio Canonis Apostolorum iubentis bìs singulis annis concilia
celebrare: & quae sint testimonia, esse hunc Apostolicum Canone[m], &
quae item ratio, & de necessitate, & vtilitate ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-29685

tione loquitur Canō Apostolorum 36. quod quidem Magd. minimē intellexerunt, non quia obscurum esset, nihil enim magis perspicuum esse poterat: sed quia, more suo, ita legunt omnia, quae notant & repræhendunt, vt nihil prorsus considerent, vtrūm quod primo adspicētū eis videtur, ita sit, nē fortè excidat eis, quod postea cum eorum dedecore refelli & redargui possit, quod passim eis contingit. Nihil horum curant, modò siuos vtcunq; fallant, quos nihil examinaturos esse, nec alia præterquām eorum scripta lecturos confidunt. Rursus alium Canonem accusant, sic enim ajunt:

Defensio Canonis Apostolorum, iubentis bis singulis annis concilia celebrare: & quae sint testimonia, esse hunc Apostolicum Canonem, & quae item ratio: & de necessitate & utilitate habendi huiusmodi Synodos singulis annis secundum rationem, & scripturam, & priscam consuetudinem. Cap. 10.

Can. 38.

Canon 38. bis in anno concilia celebrare iubet, sed in historijs non reperiuntur eius rei testimonia. Vna synodus ab Apostolis celebrata legitur Aet. 15. de alijs, quae quo tannis bis essent factæ, non fit mentio.]

Anto Aptio- Hactenūs Magd. Cūm Synodus Antiochena Canone 20. dixit, recte habere, chenā & Nu- quod in singulis prouincijs bis quoq; anno concilia habeantur, satis aperte cenam Syno- significauit, non tunc primū hunc Canonem sanctum esse: nō enim dixit, dos hunc Cas- sonem in vsu statuit: sed, Visum est benē habere. Idem quoq; significauit Synodus Nicena, fuisse, ex vers. cum similiter dixit c. 5. Visum est benē habere, vt bis per vnamquaq; pro- bis barū Sym- uinciam singulis annis concilia habeantur. Non enim ignorabat Synodus odorum pers- Nicena, traditum esse hoc ecclesiæ tum Canone, tum consuetudine de con- spicuā cerne- cilijs bis habendis per singulos annos. Confirmat, quod dicimus, S. Anacle- tur. tus in Epist. 1. cūm ait, Vbi fuerit summorum (Episcopos dicit) congregata congregatio, quæ per singulos annos fieri solet, & debet. Cūm dixit, Solet, consuetudinē ecclesiæ significauit, quæ aliundè quām ab Apostolica traditio- one, proficiſci non potuit. Cūm verò dixit, Debet: etiam Canonē significauit. Vtrunq; enim horū distingui solet, vt cūm Synodus Nicena Canone 18. dixit: Sicut neq; Canon, neq; consuetudo tradidit. Cūm ergò Synodus Antiochena hac formula verborum, Visum est benē habere, quod iam priūs statutū erat, & in consuetudine positum ecclesiæ, confirmet: consequens est, vt Nicena Synodus eadē formula verborū idem quoquā faciat, id est, simili- liter confirmet, quod priūs in Canone, & in ecclesiæ consuetudine erat: de Synodis dico, bis habendis per annum. Sed dicent fortassis Magd. Ante Nicenā Synodum non reperiuntur huius Canonis testimonia in historijs, non fuit igitur hic Canon ante Nicenam Synodū. An non est satis idoneus testis ipsa eadem Synodus, quæ dixit, sicut Antiochena post ipsam, Visum est benē habere? &c. Quæ igitur amentia est, negare Canonem Apostolorum de Synodis habendis singulis annis, quia eius rei testimonia in historijs non reperi- antur? Sed benē habet, q; de hac re, id est, de præcepto & lege bis habendi cō- cilia

cilia per annū, testimoniū habemus in antiquissimo authore Tertulliano. Sic enim in libro de ieiunio cōtra ps̄ychicos scripsit: Aguntur præcepta per Græcias illas certis in locis concilia ex vniuersis ecclesijs, per quæ & altiora quæq; in cōmune tractantur. Et ipsa repræsentatio nominis Christiani, magna veneratione celebratur. Dicant nobis Magd. à quibus sunt præcepta cōcilia ista, q̄ Tertullianus dicit? an dicit præcepta à Nicena synodo, aut Antiochenā? antiquiores enim synodos de hac re non habemus. Minimè. Tertullianus enim multò ante Nicenam synodū fuit. Restat igitur, vt ex Canone nonem Apostolico, id est, ex Apostolica traditione ecclesiasticæ consuetudinis, quæ stolorum habendis. Cū Canone ac præcepto Apostolico sancta est, hoc Tertullianus didicerit. Cū enim ait, Agūtur præcepta per Græcias illas concilia: satis aperte significat, loqui se de ordinarijs concilijs: hæc autem sunt, quæ à sanctis Apostolis bis per singulos annos præcepta sunt. Adde huc, q̄ dicendo, Per quæ & altiora quæq; in commune tractantur: illa plenē significauit, quæ Canon ipse Apostolorum 37. de synodis bis per annum habēdis exp̄res̄it, scilicet dogmata religionis Christianæ, & controv̄erſias ecclesiasticas: hæc enim sunt altiora quæque, quæ Canon Apostolorum 34. vocat τὰ πίστες, quæ quidem Canon vetat ab Episcopis sine authoritate Metropolitanā tractari, scilicet q̄a quæ huiusmodi sunt, ad cōcilium prouinciale, quod bis per annum agendum est, referenda sunt, vt ibi in cōmune, sicut ait Tertull. tractentur. Deinde si tam Quæ vtilitas necessariae erant huiusmodi Synodi ad ecclesiasticas necessitates & contro-uerſias dirimendas, vt Synodus Antiochena in Canone suo ait, cur non sibi sapientes isti persuadent, potuisse Sanctos Apostolos, immō debuisse hanc formā ecclesijs tradere? Quid enim interest, negare hunc Canonē, quia eius rei testimonia in historijs non reperiuntur, an dicere, non potuisse Apostolos, aut non debuisse hunc Canonem tradere? Si enim potuerūt, & sic oportuit, cur negant, quia in historijs non legunt, quod hīc legunt? Etenim si negare liceat, quæcunq; sunt scripta, quorum testimonia in historijs non reperiuntur, ipsi sunt iudices, quam multa alia negaturi sint. Præcepit Apostolus in Epist. priore ad Corinth. vt omnia honestè & secundūm ordinem fierent in eis, id est, in eorū rebus tum ecclesiasticis, tum non ecclesiasticis. Hoc autem potissimum in Synodis istis binis cuiusq; anni prouidebatur, vt oīa secundūm ordinem fierent. Præterea, habenda erāt huiusmodi concilia, vt sicut Nicena Synodus Canone 45. explicauit, quæ acta essent in cuiusq; Episcopatu, & quæ deinceps agenda, ab omnibus Episcopis cum Archiepiscopo suo congregatis considerarētur, nō essent Episcopi in futuro iudicio accusandi. An verō itā fieret tunc, vt ab Apostolis sanctis traditum esset, non necesse est, reperire in historijs testimonium, vt, si non reperiatur, continuo sit falsum, sic Apostolos tradidisse: & sic eos, quibus tradiderunt, fecisse. Dicant enī Magd. an in historijs suis repererint, Vndē cœpit consuetudo habendi bis singulis annis cōcilia prouincialia Episcoporuī an verō, quia nūc quām in historijs testimonium huius originis repererunt, idcirco Canonē

E 2 Nice-

Nicenum, & Antiochenum de huiusmodi Synodis habendis, negare audebunt? quod si hos Canones negare non audent, cur Canonem Apostolicum audent? præsertim cùm, vt dixi, sicut Antiochena Synodus verbis suis significauit, non se primum eum Canonem sanxisse, sic quoq; vt anteà dixi, Nicena Synodus eisdem verbis idem significauit. Præterea, cùm Paulus scribit ad Titum, Reliqui te Cretæ, vt ea, quid desunt, corrigas: & cōstituas presbyteros per ciuitates, sicut & ego tibi disposui: non dixit, Sicut ego tibi dispono, si quis sine crimen est, vnius uxoris vir, & quæ sequuntur, nè ad hoc tātū, quod ad qualitates ordinandorum pertinet, illud verbū referendū esse existimaremus: sed dixit, Disposui, vt intelligeremus, tradidisse Tito diarēfū, id est, dispositiones, siue constitutiones, quæ etiam Canones vocari solent, quemadmodū, quæ deessent, corrigerē deberet, & quemadmodū constitui & ordinari Episcopi deberent. Ad utrumq; enim referendū est illud verbū, Disposui. Quomodo vero quæ deerant, corrigerē melius poterat, qui roti insula præerat, quām cum cōcilio Episcoporum prouincialium, id est, caput cum membris? cùm scriptum sit in sapientia Salomonis, Multitudo sapientū sanitas est orbis terrarū. Quo quidem nihil utilius, neq; salutarius prouisum esse potuit, quām si huiusmodi correctio bis per annū fieret. Quarē, vt hunc locum finiam, cùm tanta utilitas hoc Canone prouisa sit, tanta in eo antiquitas & authoritas insit, & cum Apostolicis præceptis tanto perē congruat: quæ imprudentia est, tam salutarē dispositionem Apostolici Canonis, à Clemente Romano Apostolorum discipulo descriptam, negare? quia, inquiunt, testimonia eius rei in historijs non reperiantur. Quæ ista tanta inuidia, quod istas diuinæ regulas siue Canones, ad res ecclesiæ diuinæ & Apostolicæ cōstituendas & moderandas, à sanctis Apostolis, omniū ecclesiarum Catholicarum magistris, traditas habeamus, & seruemus? Nos igitur rationem, scripturam, & priscam ecclesiæ Catholicæ consuetudinem in hoc Canone defendendo sicut in reliquis, quos accusant, sequimur. Vos vero Magd. quid sequimini in repudiando eum & calumniando, nisi odiū magd. ex nos ecclesiæ nostræ & inuidiam, & illud vestrum argumentandi genus ex negāgantibus im. tibus, quod in schola Martini Luteri Germanici prophetæ didicistis? Non peritè argu reperiuntur testimonia huius rei in historijs, ergo non est hic Canon Apo- mentantur. Iāmne videtis Germani, iāmne videtis istorum, qui vos decipiunt, ludos, nugas, & ludibria? Sed videamus reliqua, quæ sequuntur.

Responsio ad ea, quæ à quibusdam obijci, vel potius quæri solent in extremo Canone Apostolorum de Euangelio Ioannis, utrum ante mortem Clementis, immò Beati Petri scriptum sit: & quomodo intelligendum, quod est in Canone Apost. 28. Penitus à communione absindatur, vt Simon Magus à me Petro. item de tertio lib. Maccab. & de lib. Actorum Apostol. ubi & quomodo à Clem. Rom. inter lib. Canonicos relatus sit.

Cap. 11.

Quia

